

۲۰۱۴/۱۰/۰۵

عارف گذرگاه

حاجی به ره کعبه و من جانب دیدار

شعر از شیخ بهایی

تا کی به تمنای وصال تو یگانه
خواهد به سر آید شب هجران تو یانه
اشکم شود از هر مژه چون سیل روانه؟
ای تیر غمت را دل عشاق نشانه
جمعی به تو مشغول و تو غایب ز میانه

رفتم به در صومعه عابد و زاهد
در میکرده رهبانم و در صومعه عابد
دیدم همه را پیش رخت راکع و ساجد
گه معتکف دیرم و گه ساکن مسجد
یعنی که تو را می طلبم خانه به خانه

روزی که برفتند حریفان پی هر کار
من یار طلب کردم و او جلوگه یار
زاهد سوی مسجد شد و من جانب خمار
حاجی به ره کعبه و من طالب دیدار
او خانه همی جوید و من صاحب خانه

هر در که زخم، صاحب آن خانه تویی تو
در میکرده و دیر که جانانه تویی تو
هر جا که روم پرتو کاشانه تویی تو
مقصود من از کعبه و بتخانه تویی تو
مقصود تویی کعبه و بتخانه بهانه

بلبل، به چمن زان گل، رخسار نشان دید
عارف، صفت روی تو در پیر و جوان دید
پروانه، در آتش شد و اسرار عیان دید
یعنی همه جا عکس رخ یار توان دید
دیوانه منم، من که روم خانه به خانه

عاقل به قوانین خرد راه تو پوید
تا غنچه بشکفته این باغ که بوید؟
دیوانه برون از همه آیین تو جوید
هر کس به زبانی صفت حمد تو گوید
بلبل به غزلخوانی و قمری به ترانه

بیچاره "بهایی" که دلش زار غم تُست
امید وی از عاطفت دم به دم تُست
هر چند که عاصی است، ز خیل خدم تُست
تقصیر خیالی به امید کرم تُست
یعنی که گنه را به از این نیست بهانه

پایان

د پانو شمیره: له ۱ تر ۱

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکني د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له رالپړلو مخکې په څير و لولئ